comori.org

Scrisoare despre rugăciunea împreună

C. H. Mackintosh

Scrisoare despre rugăciunea împreună

Iubiți frați în Domnul,

Un lucru care mă mişcă şi mă preocupă profund de un timp este starea întregii Biserici a lui Dumnezeu, a trupului lui Hristos, sunt oile şi mieluşeii preaiubiți din turma Sa, atât cei care sunt împrăştiați în diferitele denominațiuni şi uniuni din creştinătate, cât şi adunările celor care se strâng doar în Numele Său scump. Starea de slăbiciune care se vede peste tot, roadele sărăcăcioase ale vestirii Evangheliei, faptul că investim atât de puțină energie în mărturia pentru Hristos, atât ca Adunare cât şi fiecare personal, precum şi gândul la progresul înfricoşător al necredinței, la influența superstițiilor din biserica catolică care măresc întunericul moral, toate acestea le am în mod deosebit pe inima mea înaintea lui Dumnezeu şi mă simt îndemnat să fac un apel către toți copii lui Dumnezeu, către fiecare slujitor al lui Hristos care va fi atins de aceasta, ca împreună să ne umilim înaintea Domnului, cu judecată de sine, pocăință, rugăciuni fierbinți şi stăruitoare.

În legătură cu timpul, locul sau modul în care s-ar putea întâmpla aceasta, nu doresc să propun nimic. Scopul meu este doar ca, atât cât voi putea, să trezesc biserica lui Hristos la o conştiență profundă a nevoilor care există. Daca voi reuşi, cu siguranță că Duhul Sfant va conduce şi va călăuzi şi mai departe, în legătură cu modul cel mai potrivit de a face aceste lucruri.

Încrezându-mă în Domnul nostru, care dă neîncetat dovadă de har nemărginit, doresc să rog din inimă pe fiecare cititor al acestor rânduri să se unească cu alții în rugăciune sinceră, cu credință, aşteptând totul de la El, pentru următoarele scopuri:

1. Pentru toți membrii Bisericii lui Dumnezeu răspândiți în diferitele denominații şi confesiuni din creştinătate, ca Duhul lui Dumnezeu să lucreze în inimile şi conştiințele lor şi să îi trezească în ceea ce priveşte poziția lor şi lucrurile cu care au părtăşie şi ca ei să se lase conduşi şi învățați prin Cuvântul lui Dumnezeu, cu inimi simple şi cu bunăvoință, să verifice sistemele religioase ale vremurilor noastre pe baza Cuvântului şi să se îndepărteze de tot ceea ce nu poate sta în picioare în fața Scripturilor; să îşi înțeleagă locul adevărat, "dincolo de perdea" şi "afară din tabără" şi să astepte tot mai mult speranța noastră fericită, venirea Domnului!

2. Pentru toate adunările din întreaga lume, ca să poată fi eliberate de orice piedică sau piatră, sau lăstar de amărăciune; ca să fie legate una de cealaltă prin credința sfântă care este în fiecare, prin dragoste frățească autentică şi prin părtăşia Duhului; ca strângerile lor laolaltă să fie caracterizate de simplitate, sinceritate, prospețime şi putere duhovnicească şi ca lucrarea să fie făcută cu ungerea Duhului Sfânt şi, de aceea, să fie primită cu bucurie; ca toate faptele şi vorbele izvorâte din voința proprie, care nu hrănesc sufletele, să dispară, şi, mai presus de toate ca să fie o înțelegere clară şi o cunoaştere temeinică a ceea ce ne-a strâns împreună şi ne-a legat; ca în ziua Domnului să i se dea Mesei Sale locul şi importanța care i se cuvine, şi toti să îşi aducă aminte că ne strângem, <<ca să frângem pâinea>>, şi ca acest scop extrem de prețios şi important să nu fie lăsat deoparte sau neglijat.

3. Pentru lucrarea lui Dumnezeu şi pentru lucrătorii Săi dintre noi şi din străinătate, pentru ca Cuvântul să fie răspândit şi preamărit şi tot mai multe suflete prețioase să fie adunate înainte ca uşa harului să se închidă; pentru ca Evanghelia să fie vestită în toată plinătatea şi măreția ei şi trimişii lui Dumnezeu să fie

înviorați şi întăriți prin gândul că, deşi Biserica a eşuat ca mărturie pentru Dumnezeu, Evanghelia încă arată fiecărui sărman păcătos pierdut ce este Dumnezeu pentru el, dacă vrea să se încreadă în El; ca slujirea Cuvântului prin vorbire şi scrieri să fie clară, sănătoasă şi fără înțelegeri greşite, şi ca toți cei ce scriu sau vorbesc să fie călăuziți de un singur lucru, adică de năzuința către preamărirea lui Hristos în zidirea şi înviorarea celor ai Săi, şi ca de aceea ei să poată ocoli cu grijă toate întrebarile de prisos, teoriile omeneşti, certurile de cuvinte şi discuțiile nefolositoare care caută să despice firul în patru.

4. Pentru toate familiile creştine, ca să fie conduse în aşa fel încât "învățătura Domnului şi Mântuitorului nostru să să ne împodobească pe toți"; ca toți părinții creştini să fie conştienți cu toată seriozitatea de răspunderea pe care o au, de a-i învăța pe copii ascultarea absolută şi de bunăvoie încă de mici; ca atmosfera din casele noastre să fie marcată de dragoste, pace şi atenție plină de gingăşie unii față de alții, fiecare căutând binele altuia, astfel ca cei neîntorşi la Dumnezeu să se pocăiască, cei rătăciți să fie mustrați şi cei căzuti să fie ridicați.

5. Pentru sufletele noastre, ca Domnul să poată lucra tot mai profund prin harul Său, ca să putem umbla în părtăşie cu Dumnezeu, ca să-L cunoaştem tot mai bine pe Hristos şi să ne bucurăm tot mai mult de El, ca să Îl urmăm cu mai mult devotament ca ucenici şi să aşteptăm plini de dor venirea Lui.

Iubite prieten, fie ca zi şi noapte să aducem acestea înaintea lui Dumnezeu, şi să încercăm să-i determinăm şi pe alții să facă aceasta.

Cu dragoste din inimă,
Al vostru frate în Domnul,
C.H. Mackintosh